

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.72/2011/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év január hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 11.B.693/2008/15. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. január 12. napján kelt 11.B.693/2008/15. számú ítéletével a vádlott bűnösségét a Btk. 170.§ (5) bekezdésébe ütköző testi sértés bűntettében állapította meg.

Ezért őt 1 év 8 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett az eljárás során a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész téves jogi minősítés miatt és a kiszabott büntetés súlyosításáért, míg a vádlott és a védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.181/2011/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a fellebbezést módosított tartalommal, kizárólag a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás a büntetőeljárási szabályok betartásával történt, a tényállás kellően felderített és megalapozott és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett.

Az ügyészi álláspont szerint a vádlott bűnösségére vont jogi következtetés okszerű, a cselekmény minősítése is törvényes.

Ugyanakkor az ügyészség szerint az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott javára felsorolt és értékelt enyhítő körülményeknek. Nem hagyható figyelmen kívül ugyanis, hogy a sértetti közrehatás ellenére a vádlott közeli hozzátartozója sérelmére követte el a cselekményt, a bűnismétlés veszélye

fennáll miután továbbra is egy fedél alatt élnek, ezért hosszabb tartamú próbaidő kiszabása lenne indokolt a terhére.

A nyilvános ülésen a védő az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta és mind a kiszabott szabadságvesztés tartamának, mind pedig a felfüggesztés tartamának a csökkentését indítványozta.

Hangsúlyozta, hogy a cselekmény elkövetéséhez jelentős mértékben járult hozzá a sértett provokatív magatartása, a cselekmény több mozzanatos, ennek során a vádlott többször látványosan jelét adta annak, hogy nem kívánja a sértettet bántani, és ilyen alkalmakkor mindig a sértett által tanúsított magatartás gördítette tovább az eseményeket, amely azonban a cselekmény elkövetéséhez vezetett.

Kiemelte a védő, hogy a vádlott a cselekmény elkövetését megbánta, fiával a viszonya azóta rendeződött, ezért mindenképpen indokoltnak tartja a kiszabott büntetés csökkentését.

A bejelentett és ellentétes tartalmú jogorvoslatok egyike sem volt megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslattal megtámadott ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében, az azt megelőző bírósági eljárással együtt vizsgálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. Utal a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a Fellebbviteli Főügyészség átiratában hivatkozott eljárási szabálysértés a jelenleg hatályos Be. 301.§-ai alapján már nem minősül eljárási szabálysértésnek.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat maradéktalanul feltárta, minden egyes bizonyítékot az értékelési körébe vont és azokat egyenként és összességében is helyesen értékelte, mérlegelte.

Ennek alapján rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében foglalt hibáktól, hiányosságoktól, azonban kisebb pontosításra szorul az alábbiak szerint.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal 3. bekezdését az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került, mivel a szúrás, melynek 5-7 mm-es szúrt bemeneti nyílása volt, áthatolt a gyomor mellső falán és a hasüregbe jutott.

Pontosítandó az elsőfokú ítélet 4. oldal 3. bekezdés első sora, ahol a sértett helyett a vádlottat kell megjelölni.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás már pontos és hiánytalan, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelése körében megállapítható, hogy a sértett és a vádlott másik két gyermeke is élt az eljárás során a mentességi jogával, így kizárólag vádlott

vallomása és a természettudományos alapon nyugvó objektív igazságügyi szakértői vélemény állt a bíróság rendelkezésére.

A vádlott az eljárás valamennyi szakaszában őszinte, feltáró jellegű, beismerő vallomást tett, és közben saját felelősségét sem igyekezett csökkenteni.

Rögzíthető tehát, hogy a vádlotti nyilatkozaton kívül semmi nem támasztotta alá a vádlott és a sértett között lezajlott párbeszédet az ölési kifejezés elhangzására vonatkozóan. A sértetti sérülés keletkezési mechanizmusát a használt eszközt illetően a vádlott beismerő vallomása, valamint az e vallomást mindenben megerősítő igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján lehetett rögzíteni.

A másodfokú bíróság mindezek alapján a cselekmény elkövetését kellőképpen bizonyítottnak látta, így kétségtelenül megállapítható, hogy az elkövető a vádlott volt.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és megállapította az ítéletében, hogy a cselekmény minősítése is törvényes.

Hangsúlyozandó, hogy az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki az ítéletében, hogy a vádlott egyenes szándéka kizárólag a testi sértés okozására irányult, míg az eredmény tekintetében őt eshetőleges szándék terheli.

A büntetés kiszabása körében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul sorolta fel és kellő súllyal értékelte. Kiemelendő, hogy a vádlott feltáró jellegű beismerő vallomása nélkül a tényállás nem lett volna teljeskörűen tisztázható és megállapítható. A sértett provokatív magatartását, a vádlott enyhe fokú korlátozottságát is figyelembe véve a Btk. 2.§-ának alkalmazásával az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy az enyhítő szakasz alkalmazására lehetőség van, és hogy a felfüggesztett szabadságvesztés kellően szolgálja a büntetési célok elérését.

A Fővárosi Ítélet tábla álláspontja szerint a kiszabott büntetés és a felfüggesztés próbaideje tartamának a megemlése jelen esetben nem indokolt, hiszen a vádlott megbánta a cselekmény elkövetését, ennek többször hangot is adott az eljárás során és a másodfokú nyilvános ülésen is. Kiemelendő továbbá az is, hogy a cselekmény elkövetése óta négy év telt el, a sértett és a vádlott kapcsolata ezalatt kifogástalan volt, így nem helytálló az ügyészségnek az egy fedél alatt történő együttélésre és ezáltal a bűncselekmény esetleges megismétlődésére vonatkozó aggálya.

A Fővárosi Ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a járulékos kérdések tekintetében törvényesen járt el, ezért az elsőfokú ítéletet - helyes indokaira tekintettel - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év január hó 04. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 11.B.693/2008/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mitn másodfokú bíróság 5.Bf.72/2011/5. számú végzése folytán 2012. év január hó 4. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2012. év január hó 04. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
bírósági ügyintéző